

ner, hvor det ikke er muligt, så mener statsministeren, hvor det rent fysisk simpelt hen ikke er muligt, men at statsministeren selvfølgelig er enig i, at grundlovens ord om forudgående orientering betyder forudgående orientering.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til den første spørger kan jeg sige:

Nej, faxen ville ikke i sig selv have udløst en indkaldelse af Det Udenrigspolitiske Nævn. Den ville have igangsat et opfølgende arbejde i regeringen med kontakter til kollegerne rundt om i Europa og kontakter til det portugisiske formandskab. Og på et vist tidspunkt – hvis vi nu teoretisk prøver at tænke os det alternative forløb – ville regeringen have modnet sin holdning til sagen, og i det øjeblik vi havde modnet vores holdning til sagen og var nået frem til en holdning, ja, så ville vi have kontakttet Det Udenrigspolitiske Nævn.

Så man kan snarere sige, at faxen, hvis jeg havde haft kendskab til den fredag aften, ville have igangsat, kan man sige, en proces internt i regeringen, som så på et vist tidspunkt – hvornår det så måtte være, er jo ikke til at sige – når vi havde fået klarlagt vores holdning, naturligt ville have indebåret en drøftelse i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Til det andet spørgsmål, om syndsforladelse: Jeg synes ikke, vi skal bringe religiøse betragtninger ind i Folketingssalen, men at der står i grundloven, som skrevet står, og som også hr. Keld Albrechtsen citerede, kan jeg bekræfte.

Peter Skaarup (DF):

Nej, men jeg synes nok, at statsministeren kommer lidt lovlig let hen over det, for jeg hører ikke statsministeren erkende her, at man i så tilfælde godt kunne have indkaldt Det Udenrigspolitiske Nævn. Det er også sådan, jeg forstår at regeringens opfattelse er i forhold til portugiserne, nemlig at man allerede om fredagen siger: Jamen, køber bare videre med det her; vi har forståelse for, at I gør, som I gør. Og på den baggrund burde man allerede på det tidspunkt efter Dansk Folkepartis opfattelse have indkaldt Nævnet, som der står i grundloven.

Men jeg vil godt bede statsministeren om at kommentere også det forhold, at man ligesom siger, at der er nogle praktiske omstændigheder, fysiske omstændigheder, der gør, at man ikke kunne nå det, i forhold til det faktum, vi har hørt via pressen, at der var i hvert fald ét land, der først tog stilling til det her om man-

dagen, og om ikke det burde have fået regeringen til så i hvert fald mandag morgen at have indkaldt Det Udenrigspolitiske Nævn, så man kunne få en drøftelse af de her forhold.

Og så vil jeg godt bede statsministeren om at svare på: Når nu man på et eller andet tidspunkt når frem til i EU-regi – det er jeg fuldstændig overbevist om at man gør – at man vil fjerne de her sanktioner eller lempe dem, vil statsministeren så love Folketinget og Det Udenrigspolitiske Nævn, at når regeringen skal træffe den beslutning og skal fortælle de andre lande, hvad vi mener om det, at man så vil orientere Det Udenrigspolitiske Nævn og rådføre sig med Det Udenrigspolitiske Nævn, inden man fjerner sanktionerne, eller inden man eventuelt letter sanktionerne på nogle områder?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja, det bliver min sidste kommentar til det spørgsmål, for vi er jo efterhånden langt ude over selve spørgsmålet, og jeg tror ikke, det er nyt for hr. Peter Skaarup at være bekendt med, at vi har diskuteret det her et utal af gange.

For mig er der sat punktum i sagen. Sagen er ordentligt belyst nu, klart og omhyggeligt ved adskillige runder i Det Udenrigspolitiske Nævn og også ved spørgsmål her i salen. Derfor kan jeg bare sige til hr. Peter Skaarup: Den gamle hest, man trak af stalden lige for et øjeblik siden om, at Finland først tog stilling mandag morgen – det er jo ikke rigtigt, og det ved hr. Peter Skaarup også udmærket godt; det er allerede belyst. Der blev fra den finske statsministers side taget stilling søndag aften.

Så skal vi nu ikke lade det dér fiksfakseri ligge og opholde os ved én grundlæggende ting, som hr. Peter Skaarup ikke kan lide vi taler om, men som jeg ønsker at tale om? Det er, hvad sagens indhold drejer sig om. Og sagens indhold drejer sig om, at der er ting, man skal sige fra over for. Når regeringen i et land som Østrig har de holdninger, den har, med et parti, der har de holdninger, det har, så er det tid at sige fra.

Når man ikke har det menneskesyn, må man sige: Det er ikke vores menneskesyn. Og jeg er glad for, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup, at 14 lande plus Norge, plus Israel, plus USA står sammen om dette menneskesyn. Og det hedder at respektere hinanden, alene fordi vi er mennesker; det hedder at behandle hinanden lige og ordentligt; det hedder, at der ikke er opdeling